

Milan Vidlák: Není prezident jako prezident? Současný dělá ostudu a vysmívá se lidem ve finanční tísní způsobené vládními opatřeními, jeho předchůdce věcně popisuje dění kolem covidu-19 a připravuje občany na novou ekonomickou realit

- CZ24 News | 13. října 2020

ČESKO: Zřejmě nejúspěšnější část svého prezidentování z hlediska zájmů České republiky prožil Miloš Zeman v uplynulých měsících, kdy byl kvůli zvyšujícím se zdravotním problémům uklizen do ústraní a nebylo po něm ani vidu, ani slechu. V tomto je naše situace poněkud specifická. Zatímco v jiných zemích, když se octnou v podobné mimořádné situaci, jako je koronavirová pandemie (ať už si o ní myslíme cokoli), je dobré, pokud hlava státu uklidní situaci a povzbudí národ v nelehké době, v našem státě byla výhodou její dočasná indispozice.

Bohužel se prezident v momentě, kdy se trochu zmátořil, rozhodl vyslyšet žádost o rozhovor deníku Mladá fronta Dnes, který patří jeho nejbližšímu politickému spojenci Andreji Babišovi. [To, co v sobotu předvedl](#), však bylo nejen za hranou jakéhokoli vkusu a nejenže překročil všechna myslitelná tabu, ale svými výroky podkopával, a dokonce sabotoval snahu vlády, kterou od začátku svého mandátu podporuje.

Česká republika se nyní nachází v nejtěžší fázi „akce koronavirus“, kdy jakékoli zdravotní aspekty šíření nákazy covid-19 a debaty o ní začínají přebíjet hlediska ekonomická. Dlouhá omezení a odstávky některých ekonomických odvětví dostávají mnohé zaměstnance a živnostníky finančně až na krev a nálada ve společnosti u té části obyvatel, která nespolehá na to, že jim pomůže vláda a že bude dotovat jejich pracovní místo, které již neexistuje (program Antivirus), donekonečna, se prudce zhoršuje. I bytostní optimisté již chápou, že legrace skončila a kocovina po tomto mejdanu bude

veliká.

V září již ukončilo činnost kolem 10 000 živnostníků, a vzhledem k pokračujícím a dlouhým „opatřením“ a dalším a dalším omezením ekonomické činnosti podniků lze v tomto ohledu očekávat další vlnu, která může mít citelnější následky než celý koronavirus. Ekonomika funguje jako domino, a když spadne několik dílků, srazí to i další v řadě. Pokud se například zakážou koncerty, neohrožuje to jen muzikanty a pořadatelské agentury, ale i všechny navazující technické profese. Podobně jako uzavření divadel bere obživu kromě herců i šatnářkám, taxikářům, barům (ty ale stejně zavírají ještě před koncem divadelních představení), osvětlovačům, kostýmním návrhářům či kulisákům. Zavřeny jsou i bazény, posilovny, a i ty podniky, které mají otevřeno, trpí často fatálním úbytkem zákazníků.

To nejmenší, co může každý politik, který je za tento stav spoluzodpovědný, udělat, je mlčet, případně se pokusit o nějakou formu morální podpory, soucítění, pochopení či nějakou uklidňující frázi.

Pouze hodně zlý a zákeřný člověk, kterého nikdy nepotkaly ekonomické těžkosti, může v takové situaci místo uklidnění naopak přisypávat sůl do ran a vysmívat se nešťastným lidem přímo do obličeje. Když totéž udělá nějaký hodně hloupý člověk, který je již v důchodu nebo který zatím bere plat a nechápe, že když firmy a podnikatelé zkrachují, může se i jemu brzy snížit plat nebo rozšíří řady nezaměstnaných i on, a který myšlenkově zamrzl někde v normalizaci a jeho největším štěstím v životě je, že sousedovi posla koza, dá se to ještě pochopit a člověka to nepřekvapí. Na staré dobré české závisti byl ostatně postaven od začátku i volební úspěch Andreje Babiše.

Internetové diskuse jsou takových škodolibých dobráků plné. Pokud ale v tomto duchu jedná a koná prezident republiky, je to na pováženou. A neomlouvá jej v tomto případě ani špatný zdravotní stav a snížené kognitivní schopnosti spojené s nezřízeným životním stylem a pokročilejším věkem.

I když se Miloš Zeman rád pasuje do role vzdělance a intelektuála, svou odpovědí šokoval již v úvodu rozhovoru, když se jej redaktori Jaroslav Plesl a Petr Kolář ptali, zde je podle něj ve hře úplné zavření ekonomiky a vypnutí země. Prezident nejprve odpověděl, že je třeba se zaměřit na volnočasové aktivity, které se ekonomiky netýkají (!). Na poznámku jednoho z redaktorů, že uzavření sportovišť či posiloven dopadne na jejich provozovatele a zaměstnance, a i to je přece součástí ekonomiky, pak pronesl: „Ježíšmarjá. Člověče, nevím, jestli jste někdy studoval vysokou ekonomickou školu a koho jste měl za profesora, ale představa, že ekonomický růst souvisí s posilovnami, je poněkud iracionální.“

Tento intelektuální přešlap však nebyl pouhou chybičkou či nešťastnou formulací, která by se dala taktně přejít, ale pouhou prezidentovu rozcvíčkou k představení, ve kterém se dopustil snad nejvíc urážek, útoků a ponižování druhých v jednom rozhovoru v přepočtu na počet slov v historii tohoto publicistického žánru. „Dojde k osekání všech aktivit, které nemají souvislost s ekonomikou. Jako jsou například ty vaše posilovny, pane redaktore. Ale jsou to desítky a desítky dalších aktivit. Někde jsem říkal – a říkal jsem to i profesoru Prymulovi –, že když zavřete noční kluby à la Techtle Mechtle, do kterých chodí pražská smetánka, tak bude sedět, číst knihy, jak doporučuje Prymula, a zvyšovat tím svou beztak nízkou vzdělanostní úroveň,“ pokračoval dál.

Redaktori mu naznačili, že takové výroky nejsou úplně vhodné, neboť se jimi zbytečně zvyšuje napětí, a že právě za takovéto „bonmoty“ to prezident na internetu schytává. Jak se ale říká, chytrému napověz... „Víte, že si sociálních sítí moc nevšímám. Nemám rád anglickou terminologii, takže místo haterů, tedy lidí, kteří šíří nenávisť, jim říkám internetoví blbečci. A vážit si názorů internetových blbečků může jenom další blbeček.“

Hned v další odpovědi se tento prezidentský inteligent hospodského typu navezl do podnikatelů,

kteří kvůli covidové hysterii a opatřením vlády krachují. „Nechci být cynik, ale někdy natahují ruku i podniky, které by za normálních okolností zkrachovaly, i kdyby tady žádný koronavirus nebyl. Čili jsem zastáncem toho, čemu se říká COVID III. To znamená dlouhodobé, státem garantované úvěry s nízkou úrokovou sazbou a odloženou dobou splatnosti. A když podnikatelé nedokážou tento úvěr využít a zkrachují, nu, tak se pročistí trh. Protože jejich firma, když tuto pomoc nedokázala využít, je zřejmě neschopná, nebo jsou přesněji řečeno neschopní ti podnikatelé.“

Jak může někomu pomoci úvěr, když ho navíc nemá z čeho splácet, protože nevydělává, jelikož mu rozhodnutím vlády byla zakázána podnikatelská činnost? To už ekonomický titán nevyšvětil.

Nakonec si ještě rýpl do muzikantů, kteří mají zakázáno koncertovat, či herců, kteří mají zakázáno hrát, a kteří se octli v kritické finanční situaci, když prohlásil, že umělci vytvořili svá nejkrásnější díla tehdy, když byli hladoví.

Tohle prosím pěkně říká prezident, který nikdy nepracoval v profesi, kde by se musel starat o to, jak se on nebo jeho firma uживí, protož ho vždycky platili občané, kteří mu posílali královský plat bez ohledu na jeho výsledky, přínos a výkonnost. Například teď, kdy tráví víc času na ošetřovně než v práci. Podobně ale uvažuje každý myšlenkový komunista a spousta voličů bude těmto slintům zřejmě tleskat. Zřejmě také proto je prezident říkal. Líbit se jim budou ovšem tak maximálně do doby, než skončí bez práce i obživy také oni, což je při obrovském ekonomickém propadu velmi reálné riziko.

Tohle všechno si, prosím pěkně, pan prezident dovolil naplácat do rozhovoru jen necelý měsíc poté, co vláda rozhodla o tom, že Správa Pražského hradu dostane z vládní rozpočtové rezervy navíc 215 milionů korun. Proč? Protože se propadly příjmy z turismu, pronájmu a poklesl zájem o konání společenských akcí, za což může koronavirus.

Podle logiky a slov cynikových můžeme tedy odhadovat, že na Pražském hradě už nikdy nic dobrého a krásného nevznikne. Alespoň dokud tam bude sedět tenhle člověk, který opět jednou propásl příležitost mlčet a své funkci už dělá jenom ostudu. Copak se takhle může chovat hlava státu?

Nepochopený covid?

Zcela jiný obrázek nabídl rozhovor Reflexu se Zemanovým předchůdcem ve funkci Václavem Klausem. Zatímco první plival jedovaté sliny, blábolil ekonomické i medicínské nesmysly a zlý byl, až to nebylo hezké, druhý elegantně a fundovaně popsal nejen současné bláznění kolem covidu-19, ale i vyhlídky do budoucna. Samozřejmě hovořil s vědomím toho, že jako bývalá hlava státu může mluvit trochu jinak, než kdyby byl úřadující prezident, a mohl si dovolit méně formálnosti a více svých názorů na věc. Ten kontrast v intelektuální, ale i společenské úrovni obou symbolů české polistopadové politiky byl však obrovský.

Už úvodní pasáž o koronaviru byla velice „výživná“. „Je potřeba to zasadit do kontextu a ta zdánlivě hrozivá čísla někam přiřadit, s něčím porovnat a podobně. Že to souvisí s počtem testů, je naprosto jasné. Že to, že je někdo nakažený, vůbec neznamená, že je nemocný, to se tady u nás plete pořád dohromady. Za třetí, že když je někdo nemocný, tak to ještě neříká, jak moc je nemocný. Někdo o tom ani neví, jiný má malou chřipčičku, někdo je na tom hůř.“

Bývalý prezident se tak mezi řádky dotknul skutečnosti fakt, že zatímco při epidemii chřipky musíme mít 1600 až 1800 nemocných na 100 tisíc obyvatel, abychom omezovali návštěvy v nemocnicích, u covidu-19 máme v přepočtu na sto tisíc pouhých 599 nikoli nemocných, ale nakažených, z nichž většina o tom ani neví, protože obrovská část pozitivně testovaných nemá vůbec žádné příznaky. „To jenom naznačuje, jak je to nepochopené,“ řekl. Humbuk je ale kolem covidu-19 větší než kolem

jakékoli jiné nemoci. Ale proč? „Vedlejší efekty hodnotím jako hroživější než tu samotnou epidemii, protože není pravda, že by způsobila epidemie covidu větší úmrtnost v České republice. To já myslím, že je ten klíčový ukazatel.“

Podle Václava Klause je nebezpečnější než samotný covid to, jak na něj společnost reaguje. „Ta reakce prostých lidí by nemusela být tak špatná, ale ti lidé jsou vylekáni nekonečnými zprávami o tom, kolik lidí kde zemřelo. Já můžu vylítnout z kůže každý den, když sleduju při jízdě autem ČT 24 bez zvuku a čtu tam ty zprávy. Včera dramatická zpráva se třemi vykřičníky, že ve Francii ohlásili téměř 10 000 nakažených. Drama! Deset tisíc ve Francii, která je počtem obyvatel pětinasobně větší než Česká republika? V Rusku zase tolik, a já pořád říkám: Vydělili jste ruské číslo čtrnácti, aby to bylo srovnatelné s Českou republikou? V Indii jste to vydělili sto čtyřiceti? To jsou jen bez ladu a skladu vedle sebe dávané zprávy, žádná nemoc nemá tak vysoké PR, jako má tahle nemoc.“

Ale to by bylo nošení dříví do lesa. Celý rozhovor, ve kterém Václav Klaus hovoří o tom, že je covid nástrojem k přeměně společnosti, si můžete [pustit zde](#). A pro zajímavost si projděte i komentáře v diskusi pod videem, kde se do něj většina Svědků covidových pustila dost zostra. Tenhle divácký IQ test zřejmě nebyl stravitelný pro každého. Je snad Václav Klaus pro Zemana taky blbeček, když sděluje jiný názor?

Kdo chtěl, už vše důležité kolem covidu-19 pochopil, a podle toho jedná a připravuje se na novou, postpandemickou ekonomickou éru, ve které bude všechno zcela jinak než dřív. Jak bude nová doba vypadat? I toho se dotkl Václav Klaus v rozhovoru pro Reflex. „To, že se dneska plánuje, že se výrazně zvýší platy učitelů v příštím rozpočtu. Proč? Jestli ekonomika padla a máme všichni méně peněz, tak můžu zvýšit, jenom když někde něco jiného někomu odeberu. Ale myšlenka, že mohu platy učitelů populisticky navýšit, to prostě není možné. Tak jestli ekonomika padá, no tak my všichni, vy i já i váš kameraman tady musíme mít méně a ten opasek si utáhnout. (...) Proč prostě dneska nejsou lidi schopni přijmout, že když se stalo to, co se stalo, že opasky se nejen mají utáhnout, opasky jsou utaženy? (...) Jestli si někdo myslí, že to tvrdé rozpočtové omezení, které platí v každé rodině a u každého jednotlivce, neplatí pro stát, je to naprosto dětinský nesmysl.“

Není zkrátka prezident jako prezident. Na současném dění je ale nejparadoxnější a nejpozoruhodnější to, že koronavirus nakonec zřejmě nejvíce dopadne na ty, kteří v něj věří jako v nové náboženství, podporují vládní nařízení vyhlášená plukovníkem Prymulou a podporovaná prezidentem Zemanem a domnívají se, že to pro ně nebude mít žádné následky a někdo to nakonec zaplatí. A tak od jara sedí doma na home officu, ošetřovném nebo Antiviru, sledují statistiky nakažených a myslí si, že se jich ekonomické ochlazení netýká.

Ti, na které už koronavirus ekonomicky dopadl na jaře a kteří pochopili to, co dnes říká exprezident Klaus, již měli čas a prostor adaptovat se na jaře. [Například Novinky.cz informovaly o tom](#), že zaměstnanci z nejvíce zasažených odvětví již mění obory a dělají úplně něco jiného než dřív. Podle profesního portálu Profesia.cz si již našla práci v jiném odvětví značná část kuchařů a číšníků a mají obavy se vrátet. „Z dat společnosti Grason Solutions plyne, že během jarní koronakrizy bylo až 69 procent kuchařů nuceno najít obživu jinde. Pracovali zejména v obchodech, kde doplňovali zboží, či byli na pokladnách, rozváželi jídlo nebo pracovali ve skladech.“ Po následném uvolnění se jich vrátila do gastronomie část pouze na částečný úvazek, 14 procent ale už se nevrátilo vůbec a například počet kuchařů na hlavní poměr se od vypuknutí pandemie snížil o čtvrtinu. A to je teprve začátek.

[Práci jinde si již nacházejí i mnozí umělci](#), kterým zakázali hrát a zpívat. A podle čerstvých údajů začali Češi v práci nahrazovat cizince, kteří po omezování cestování a zavírání hranic z Česka zmizeli a už se kvůli koronavirovým restrikcím nevrátili. Například dosud nepostradatelní Ukrajinci. Češi tak začínají dělat i to, co dříve dělat nechtěli. Ukrajínští zaměstnanci u nás pracují zejména ve stavebnictví, ale i v průmyslu a také ve službách, v maloobchodu či ve zdravotnictví. Právě tam je

dlouhodobě nejvíce volných pozic.

Ti, kdo chtějí pracovat, si po celou dobu mohli najít práci například u firem, které koronavirus tolik nepostihl, a naopak zaměstnance hledají a dosud bylo pro ně dosud obtížné nové pracovníky najít. Velká část lidí totiž seděla doma na státem placeném Antiviru, a místo aby střelhubitě hledali nové místo, vůbec nepochopili, že po Antiviru jejich pozice už nebude existovat a čím později, tím obtížnější pro ně bude najít novou práci, protože bude obrovský přebytek poptávky nad nabídkou.

Totéž se týká i zkrachovalých živnostníků a podnikatelů, kteří jsou zvyklí, že se o sebe musejí postarat sami. Ti, i pokud kvůli vládním opatřením zkrachovali nebo jim krach hrozí, mají předpoklady pro to, že se uplatní jako kvalitní zaměstnanci, nebo se časem postaví znovu na nohy. Schopní lidé se uchytí v každé době. Co ale budou dělat ty armády přeplacených úředníků, až státu dojdou peníze? Stejně jako ti, kteří sedí doma na Antiviru, místo aby si už dávno hledali novou práci?

Jedincům, kteří doufají, že stát bude dál platit a přidávat a na cestu jim k tomu budou hrát Zemanovy ostré bonmoty a vládní věty „jsme v tom všichni společně“, tak mnohem více než kdykoli v minulosti hrozí, že na vlastní kůži pocítí známé přísloví „první vyhrání z kapsy vyhání“. Nebo také nechval dne před večerem. Či „kdo jinému jámu kopá...“. Ani si nechci představovat, co jim potom vzkáže český prezident...

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz/>